

“ præter equum quodvis donum tibi expete!” Ita INDRAS eum allocutus est.

64. Tum regis filius, reponens sagittam, e pharetra nondum prorsus expromptam, inaurati calami radiis digitos ejus collustrantem, dulci sermone deorum dominum allocutus est :

65. “ Si equum haud dimittendum putas, domine, pater meus, continuis
“ sacrificiis intentus, quoniam sacrum rite peractum est, integræ cærimonie
“ fructus particeps fiat :

66. “ Atque ita tu curare velis, deorum domine, ut hominum moderator,
“ ad quem, utpote SIVÆ trioculi partem, quando concionem ingressus est,
“ nemo facile aditum obtinuerit, hujus eventus per nuntium tuum certior
“ fiat.”

67. INDRAS se facturum promisit quod RAGHUS optaverat, abiitque sicut advenerat: SUDAKSHINÆque filius etiam, haud valde animo exsultans, rediit ad curiam regiam.

68. Salutavit eum civium dominus, jam antea per INDRÆ nuntium certior factus, manibus, præ gaudio tremulis, permulcens corpus ejus, fulminis ictibus notatum.

69. Ita terræ dominus, celebrandum imperium tenens, sub vitæ finem in cælum ascendere cupiens, nonaginta novem sacrificiis magnis peractis, continuam quasi scalam struxit.

70. Deinde vero, mente a sensibus revocata, postquam summum imperium cum umbella alba filio juveni rite tradidisset, una cum uxore sua regia se recepit inter opacas anachoretarum sylvæ arbores : hoc enim, juventute transacta, IKSHVÁKUIDARUM familiæ votum est.